(గత సంచిక తరువాయి)

15

శశి, ప్రద్యుమ్న, ఒక రెస్టారెంట్ లో కూర్చున్నారు.

గడ్డం, పెరిగి జబ్బు పడిన వాడిలా ఉన్న ప్రద్యుమ్న వైపు చూసి నిట్టూర్చాడు శశి.

ఆరోజుకి శ్రేష్ఠ వెళ్ళిపోయి వారం రోజులైంది. ఈ విషయం బయటకి పొక్కకుండా అతి జాగ్రత్తగా కేసు డీల్ చేస్తున్నాడు శశి. ఏ మాత్రం బయటకి వచ్చినా మీడియా చిలవలు, పలవలు చేసి కుటుంబసభ్యులను నిద్రపోనీకుండా చేస్తుంది. ప్రతి రోజూ , ప్రతి క్షణం “సార్ శ్రేష్ఠ గారి కేసు ఏమైంది? ప్రద్యుమ్న గారే హత్య చేసి పారిపోయిందని కథ చెబుతున్నారట కదా! మీరిద్దరూ ఫ్రెండ్స్ అంట కదా.. అందుకే ఆయనని మీరు సేవ్ చేయడానికి కేసు క్లోజ్ చేస్తున్నారట కదా... “ ఇలాంటి ప్రశ్నలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తారు తనని.

ఇటీవలి కాలంలో దాదాపు ఇలాంటి కేసులు ఎన్నో. ప్రతి పోలీస్ స్టేషన్ పరిధిలో వివాహేతర సంబంధాల కేసులు. సంసారాలు విచ్చిన్నం అయిన కేసులు. తల తిరిగిపోతోంది ఒక్కో కేసు చదువుతుంటే.

ఎందుకిలా జరుగుతోంది? ఎంతో బలంగా, పవిత్రంగా, నూరేళ్ళ పంట గా భాసించాల్సిన వైవాహిక జీవితాలు ఎందుకు ఇలా అతి తక్కువ కాలంలోనే విచ్చిన్నం అవుతున్నాయి. ఎవరిలో లోపం ఉంది!

తెల్లవారి లేస్తే ఇలాంటి కేసులు ఎన్నో. భార్య మీద అనుమానంతో భార్యని చంపేసే భర్తలు. అక్రమసంబంధాలకు బానిసలై ప్రియుడితో కలిసి భర్తను చంపేసే భార్యలు. ఓ పక్క కలిసి ఉంటూనే వివాహేతర సంబంధాలు కొనసాగిస్తూ, బద్ధశత్రువుల్లా బతికే వాళ్ళు.. ఎందుకిలా?

సంసారాల్లో ఈ అలజడికి ఏంటి కారణం? చదువు విజ్ఞానాన్ని పెంచాలి. ఆ విజ్ఞానం సంస్కారాన్ని పెంచాలి. ఆ సంస్కారం విజ్ఞతని పెంచాలి. కానీ ఉన్నత చదువులు చదువుకున్న వాళ్ళు కూడా ఎందుకు వివేకాన్నిమర్చిపోయి కేవలం ఉద్వేగాలు, ఆవేశాలు, ఉద్రేకాలకు లోనవుతూ క్షణికొద్రేకంలో విచక్షణారహితంగా ప్రవర్తిస్తూ జీవితాలను నాశనం చేసుకుంటున్నారు. తమవే కాదు, పిల్లల జీవితాలు కూడా నాశనం చేస్తున్నారు. లోపం ఎక్కడుంది?

“శశీ!” ప్రద్యుమ్న పిలుపుతో ఆలోచనల నుంచి తెప్పరిల్లి అతని వైపు చూసాడు.

అంతులేని బాధ ప్రతిఫలిస్తున్న కళ్ళతో చూస్తున్నాడు. మావగారు ప్రద్యుమ్నని నమ్మినా అత్తగారు మాత్రం నమ్మలేదు. నువ్వే నా కూతురిని ఏదో చేసావు అని ప్రతి క్షణం చిత్రవధ చేస్తోంది మాటలతో. శ్రేష్ఠ ఎక్కడికి వెళ్ళింది? ఎందుకు అలా చేసింది అనే బాధతో పాటు అత్తగారి మాటలు కూడా అతనికి నరకాన్ని చూపిస్తున్నాయి. ఏదో మొక్కుబడిగా క్లినిక్ కి వెళ్లి వస్తున్నాడు. ముఖ్యమైన కేసులుంటే పల్లవే చూసుకుంటోంది.

శశి పరీక్షగా తన మొహంలోకి అలా చూస్తూ ఉండిపోతుంటే కలవరపడుతూ తల వంచుకుని టేబుల్ మీద వేలితో సున్నాలు చుడుతూ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"చెప్పు ప్రద్యూ .." మృదువుగా అన్నాడు శశి.

"నాకు ఒక అనుమానం ..."

"చెప్పు"

"అదీ, అదీ ...." ఒక్కో అక్షరం కూడబలుక్కుంటూ అన్నాడు "శ్రేష్టకి ఒక ఫ్రెండ్ ఉన్నాడు. బహుశా అతని దగ్గరకు ఏమన్నా వెళ్లి ఉంటుందంటావా ..?"

భ్రుకుటి ముడుస్తూ అన్నాడు శశి "శ్రేష్టకి ఫ్రెండ్... యు మీన్..?"

తల అడ్డంగా ఆడిస్తూ అన్నాడు.. "మామూలు ఫ్రెండ్ అనే అనుకుంటున్నా .. కానీ, బాగా ఆత్మీయంగా , చనువుగా ఉంటాడు. "

"ఎక్కడుంటాడు తెలుసా ..."

"కృష్ణా నగర్ లో ఉంటాడనుకుంటా.."

"ఫోన్ నెంబర్?"

"తెలియదు"

"నీకు పరిచయం లేదా "

"పరిచయం ఉంది స్నేహం లేదు. ఒకసారి పరిచయం చేసింది నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్ అని."

"నువ్వు ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదా?"

"లేదు ... ఆ అవకాశం రాలేదు.. "

"ఇల్లు తెలుసా?."

ప్రద్యుమ్న తలవంచుకుని తెలుసన్నట్టు ఊపాడు.

"వెళ్దాం పద ...." బేరర్ బిల్ తేవడంతో కాష్ పెట్టేసి లేచాడు శశి. ప్రద్యుమ్న కూడా లేచాడు.

ఇద్దరూ కారులో యూసఫ్ గూడా మీదుగా కృష్ణానగర్ చేరారు.

ఇంకా పది గజాలు ఉండగానే చూపించాడు ప్రద్యుమ్న. "అదిగో ఆ అపార్ట్ మెంట్ లో సెకండ్ ఫ్లోర్ "

కారు అపార్ట్ మెంట్ దగ్గరకు పోనిచ్చాడు శశి. విజిటర్ పార్కింగ్ ప్లేస్ లో పార్క్ చేసి ఇద్దరూ లిఫ్ట్ వైపు నడిచారు.

"నేను పైకి రానులే శశీ నువ్వు వెళ్ళు... శ్రేష్ఠ ఉంటె నచ్చ చెప్పి తీసుకురా" అన్నాడు ప్రద్యుమ్న .

"ఎందుకు రావు ? మీ ఇద్దరి మధ్యా గొడవ జరిగిందా?"

ప్రద్యుమ్న మొహం పక్కకి తిప్పుకుని అన్నాడు. " నాకు శ్రేష్ఠ అంటే ఇష్టం లేకున్నా పెళ్లి అయినదగ్గర నుంచి తను నాది అనే ఫీలింగ్ వల్లనేమో ఒక విధమైన పోసేసివ్ నెస్ వచ్చింది. ఇతను తరచుగా రావడం ఇద్దరూ ఇంట్లో నేను ఉన్నా ఆ ధ్యాస లేకుండా ఒళ్ళు మరిచిపోయి కబుర్లు చెప్పుకోడం భరించలేకపోయాను. ఒకరోజు అతను వెళ్లిపోతుంటే ఫాలో అయి, సెల్లార్ లో పట్టుకుని ఇంకోసారి మా ఇంటికి రావద్దని వార్నింగ్ ఇచ్చాను. అతను ఏదో చెప్పబోతుంటే కూడా వినకుండా స్ట్రాంగ్ గా హెచ్చరించాను. ఆ తరవాత అతను రావడం మానేశాడు. "

"ఇదంతా జరిగి ఎంత కాలమైంది?"

"సుమారు నెల ..."

"ఎందుకు ఇన్నిరోజులు చెప్పలేదు? వాళ్ళిద్దరి మధ్యా ఎఫైర్ ఉంటే శ్రేష్ఠ రావడానికి ఒప్పుకోకపోవచ్చుగా అప్పుడేం చేద్దాం ?"

ప్రద్యుమ్న మొహం మాడిపోయింది. కంపిస్తున్న స్వరంతో అడిగాడు " ఒప్పుకోదా?"

శశికి అతన్ని చూస్తుంటే జాలేసింది. ఇష్టం లేకుండా పెళ్లి మావగారి బలవంతం మీద చేసుకున్నా కొంతకాలం నుంచి సహవాసం చేస్తున్నందుకో, తాళి కట్టి తన స్వంతం చేసుకున్నందుకో ఇప్పుడు అతను శ్రేష్ఠతో మామూలుగా బతకాలని అనుకుంటున్నాడు. కానీ ఇద్దరి మధ్యా ఏర్పడ్డ అపోహలు ఒక గోడని కట్టాయి. నిజానికి ఆ గోడ పెద్ద బలంగా ఏం లేదు. వారి, వారి ఉద్వేగాలు, అహాలు వదులుకుంటే ఆ గోడ కూలిపోడానికి ఎంతో సమయం పట్టదు.. కాకపోతే పిల్లి మెడలో గంట ఎవరు కట్టాలి అనే సందేహం లాంటిదే వీళ్ళల్లో కూడా ఉంది. ఆ గోడ ఇప్పుడు ఎవరు కూలగొట్టాలి?

తల పంకించాడు శశి. "సరే నువ్వు కారులో కూర్చో నేను వెళ్లి వస్తాను" అన్నాడు కార్ కీస్ ప్రద్యుమ్న చేతికిస్తూ.

ప్రద్యుమ్న కీస్ తీసుకుని వేగంగా కారు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. శశి లిఫ్ట్ లో సెకండ్ ఫ్లోర్ వెళ్ళాడు. ఎదురెదురుగా రెండు ఫ్లాట్స్ ఉన్నాయి. ఈ రెంటిలో అతను ఉండేది ఎక్కడ? ఆలోచిస్తూ నిలబడి పోయాడు. అపుడే ఒక ఫ్లాట్ తలుపులు తెరుచుకుని దాదాపు ప్రద్యుమ్న వయసే ఉన్న కుర్రాడు బయటికి వచ్చాడు.

తలుపు చప్పుడవడంతో శశి తలతిప్పి చూసాడు. కారిడార్ లో అనుమానాస్పదంగా నిలబడ్డ శశి వైపు అనుమానంగా చూస్తూ "ఎవరు కావాలి ?" అడిగాడు.

అతనలా అడిగేసరికి కొంచెం ఇబ్బంది పడ్డాడు శశి. అలా కారిడార్ లో నిలబడితే ఎవరికైనా తప్పకుండా అనుమానం వస్తుంది.. పైగా తను యూనిఫాం లో కూడా లేదు. ఎలా? ఏమని చెప్పాలి?

తను శ్రేష్ఠ ఫ్రెండ్ పేరు తెలుసుకోలేదని గుర్తొచ్చింది శశికి. అయినా తడబాటు కనపడకుండా నోటికి వచ్చిన పేరు ప్రస్తావిస్తూ "ఇక్కడ అనిరుద్ అని ఎవరన్నా ఉన్నారా?" అడిగాడు.

"నేనే అనిరుద్ మీరెవరు" అడిగాడు అతను.

"మీరు ...?" గొంతులో వెలక్కాయ దిగినట్టు అయింది శశికి .

"అనిరుద్ ... సాఫ్టవేర్ ఇంజనీర్ మేనేజర్ ఇన్ ఇన్ఫోసిస్ "

శశికి ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు. తను చీకట్లో వేసిన బాణం ఎక్కడ తగలాలో అక్కడే తగిలింది. కానీ, దాన్ని ఎలా తీయాలో తెలియడంలేదు. ఆ యువకుడిని చూస్తుంటే చాలా అందంగానే కాదు బాగా చదువుకున్న పెద్ద ఆఫీసర్లా ఉన్నాడు. మాటలో, మనిషిలో కూడా ఒక విధమైన హుందాతనం, తేజస్సు కనిపిస్తున్నాయి. స్వరంలో మంచి సంస్కారం తొంగి చూస్తోంది.

"సార్ ఏంటి ఆలోచిస్తున్నారు..?" చిరునవ్వుతో అడిగాడు అతను.

"అది ... అది నాకు కావాల్సిన అనిరుద్ ..."

ఇంతలో అతని మొబైల్ మోగడంతో "జస్ట్ ఏ మినిట్" అంటూ కాల్ తీసుకుని మెట్ల వైపు వెళ్ళాడు.

"హలో ... ఎవరూ... శ్రేష్టా... ఎక్కడినుంచి మాట్లాడుతున్నావు?"

శశి శ్రేష్ఠ పేరు చెవిని పడగానే శశి అలర్ట్ గా అయాడు. చెవులు రిక్కించి నిశ్శబ్దంగా వినసాగాడు.

" ఏంటి నాకేం వినపడడం లేదు. ఎందుకంత నెమ్మదిగా మాట్లాడుతున్నావు? ఎక్కడున్నావు? ఏంటి? ఆ, ఆ తెలుసు... అవునా ... పిచ్చా అక్కడికెందుకు వెళ్లావు? ప్రద్యుమ్న కి తెలుసా నువ్వు అక్కడికి వెళ్ళావని? ఏంటి చెప్పకుండా వెళ్ళావా? అసలేం చేస్తున్నావు? నేనెలా రాను? అది పెద్ద డెన్ అని విన్నాను... నేను రాగలనా? మైగాడ్ శ్రేష్టా.. యు డిడ్ మిస్టేక్ ...ఇప్పుడెలా .. నేను పోలీస్ హెల్ప్ తీసుకుని రావాలి..

ప్రద్యుమ్న కి చెప్పకపోతే ఎలా? నో, నో చెప్పాలి. ఏదన్నా అయితే ఎంత డేంజర్!? తప్పు చేశావు. ప్లీజ్ నువ్వు ఫోన్ పెట్టేయి నేను ఏం చేయాలో, ఎలా చేయాలో ఆలోచిస్తాను.'' అతను ఫోన్ కట్ చేసి మ్లానమైన మొహంతో శశి దగ్గరకు వచ్చి "చెప్పండి ఏం కావాలి మీకు? నేను ఇప్పుడు అర్జంట్ గా వెళ్ళాలి ... వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యు? " అన్నాడు.

శశి స్వరం కొంచెం కఠినంగా మార్చి " నువ్వే కావాలి" అన్నాడు .

అతను విచిత్రంగా శశి మొహంలోకి చూస్తూ ... "వాట్?" అన్నాడు .

"ఎస్ .... శ్రేష్ఠ ఎక్కడుంది?" అడిగాడు శశి.

"శ్రేష్ఠ ! ..." ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు "తను మీకెలా తెలుసు?"

"ముందు నా ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పు.."

"తనింట్లో తనుంది అనుకున్నా ఫోన్ కాల్ రాకముందు... ఇప్పుడే తెలిసింది తను ఒక ప్రమాదకరమైన చోట ఉంది అని ..."

శశి స్వరంలో సడన్ గా మార్పు వచ్చింది " ప్రమాదకరమైన చోటా...ఎక్కడ?"

" మీకు సుర్విత సింగ్ గురించి ఏమన్నా తెలుసా?".

" తెలుసు ఎందుకు? ఏమైంది? అతనితో నీకేంటి సంబంధం?"

" నాన్సెన్స్ నాకు వాడితో సంబంధం ఏంటి? మీ ఇష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడకండి. శ్రేష్ఠ ఇప్పుడు వాడి వలలో చిక్కుకుందట. నాకు దొంగతనంగా ఫోన్ చేసింది. నన్ను రమ్మంది. నువ్వెందుకు అక్కడికి వెళ్లావు అంటే సరిగా ఏం చెప్పడం లేదు. అసలు నాకు సరిగా వినపడడం లేదు కూడా. కానీ వాళ్ళాయన తో ఏదో గొడవ అయిందని అక్కడికి వెళ్లానని చెప్పింది మాత్రం కొంచెం వినిపించింది. వైఫ్ అండ్ హజ్బెండ్ మధ్య సిల్లీ గొడవలు నాచురల్. ఆ మాత్రానికి అక్కడికి వెళ్ళడం ఏంటో నాకేం అర్థం కావడం లేదు. నాకు అది ఎక్కడుందో తెలియదు. పోలీస్ రిపోర్ట్ చేయాలి. ముందు నేను తన హజ్బెండ్ తో మాట్లాడాలి. ప్లీజ్ నన్ను వెళ్ళనివ్వండి. అయినా మీరెవరు. నాకీ నిర్బంధం ఏంటి?" కొంచెం కోపంగా అన్నాడు అనిరుద్ .

అతని మాటల్లో నిజాయితీ, మొహం లో టెన్షన్ చూసిన శశికి అతన్ని తను అకారణంగా అనుమానిస్తున్నాను అనిపించింది. ఇతను చెడ్డవాడు కాదు.. ఉన్నతమైన చదువే కాదు ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వం తొణికిసలాడుతోంది ఇతని మొహం లో.. చాలా మంచి యువకుడు. మంచి ఫ్రెండ్ ... అనవసరంగా ప్రద్యుమ్న తొందర పడ్డాడు అనుకున్నాడు.

మొబైల్ లో నెంబర్ డయల్ చేస్తున్న ఆ యువకుడి అందమైన మొహంలోకి చూస్తూ సౌమ్యంగా పిలిచాడు "అనిరుద్ ..." అతను శశి మొహంలోకి చిరాగ్గా చూసాడు.

"అయాం ఏ ఎస్ పి శశిధర్" అన్నాడు చేయి చాస్తూ..

అతని కళ్ళు విప్పారి మెరుపు దూసుకొచ్చింది.. షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి "సర్ ... ఎక్కడో చూసాను అనుకుంటున్నాను. మిమ్మల్ని టి వి లో చూసాననుకుంటా ఒకటి, రెండు సార్లు.. వెరీ హాపీ టు సి యూ" అన్నాడు.

"నేను ఇప్పుడు మీరు చెప్పిన శ్రేష్ఠ విషయంలోనే మీ దగ్గరకి ఎంక్వైరీ కి వచ్చాను. "

"నా దగ్గర ఎంక్వైరీ కా ...?" అయోమయంగా చూసాడు.

శశి అతని భుజం మీద చేయేసి "మీ ఇంట్లోకి వెళదామా?" అన్నాడు.

అతను కొంచెం తడబడి "రండి" అంటూ కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. రెండు క్షణాల తరవాత యాభై ఏళ్ల స్త్రీ వచ్చి తలుపు తీసింది.

"రండి" అంటూ లోపలికి దారి తీసాడు.

"మా మదర్" పరిచయం చేసాడు. ఆవిడ నమస్కరించింది.

తెల్లగా నుదుట విభూతి పెట్టుకుని, ఒక హ్యాండ్ లూం చీర కట్టుకుంది. మెడలో రెండు పేటల బంగారు గొలుసు చేతులకి రెండేసి గాజులు తప్ప ఎలాంటి అలంకారం, ఆభరణాలు లేకుండా సింపుల్ గా ఉన్న ఆమెని చూడగానే గౌరవ భావం కలుగుతుంది.

"కూర్చోండి" అంటూ సోఫా చూపించి ఆవిడ లోపలికి వెళ్ళింది.

"చెప్పండి సార్.. ఏం జరిగిందసలు...?" అన్నాడు అనిరుద్ శశి పక్కనే కూర్చుని.

శశి శ్రేష్ఠ ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోడం అందుకు దారి తీసిన కారణం చెప్పి. "సారీ అనిరుద్ నిన్ను అపార్ధం చేసుకున్నాను. నా అదృష్టం బాగుండి ఇప్పుడే ఆ ఫోన్ రావడం చాలా హెల్ప్ చేసింది."

"అదృష్టం మీది కాదు సార్ నాది. లేకుంటే మీరు నన్ను తీసుకెళ్ళి ఇంటరాగేట్ చేసేవారు. నా భవిష్యత్తు మట్టి కొట్టుకుపోయేది. నేనే దిక్కు అయిన అమ్మ చచ్చిపోయేది అన్నాడు." అలా అంటున్నప్పుడు పెదవుల మీద చిరునవ్వు, కళ్ళల్లో చెమరింపు చూసిన శశి మనసు పశ్చత్తాపంతో క్రుంగినట్టు అయింది. ప్రద్యుమ్న మీద కోపం వచ్చింది.

అతని చేయి తన చేయిలోకి తీసుకుని ప్రేమగా నొక్కి అన్నాడు. "ఇప్పుడు మనం తక్షణం ఆ డెన్కి వెళ్ళాలి. మీరు కూడా వస్తారా?"

"అయ్యో తప్పకుండా వస్తా సార్. మీరున్నారుగా అండగా" అన్నాడు.

"నేనే కాదు ప్రద్యుమ్న కూడా ఉన్నాడు కింద కారులో"

"ప్రద్యుమ్నా..?" అతని మొహంలో రంగులు మారాయి. అయిష్టంగా మొహం పెట్టాడు. "అయితే నేనెందుకు?" అన్నాడు.

శశి నవ్వి " మీరు ఎందుకలా అంటున్నారో నాకు తెలుసు. ప్రద్యుమ్న చెప్పాడు. టేక్ ఇట్ ఈజీ. ఇదంతా మానవ , ఇంకా చెప్పాలంటే మగవాడి బలహీనత. ఇప్పుడు మనం ఫ్రెండ్స్. ముగ్గురం కలిసి శ్రేష్టని రక్షించాలి. అదే మన బాధ్యత" అన్నాడు.

అనిరుద్ కూడా నవ్వి "రండి వెడదాం" అంటూ "అమ్మా తలుపెసుకో బయటికి వెళ్తున్నాను" అని కొంచెం గట్టిగా చెప్పాడు.

ఆవిడ బయటికి వచ్చి "అదేంటి అతనికి కొంచెం కాఫీ అయినా ఇవ్వకుండా తీసుకుని వెళ్తున్నావు" అన్నది.

"లేదమ్మా నాకేం వద్దు.. చాలా పని ఉంది వెళ్ళాలి" అన్నాడు శశి.

ఆవిడ ఏదో అనే లోపల అనిరుద్ "లేదమ్మా చాలా ఇంపార్టెనట్ పని ... వెళ్ళాలి" అంటూ బయటకి నడిచాడు. శశి అనుసరించాడు. వెనకాల ఆవిడ తలుపు వేసుకున్న చప్పుడు వినిపించింది శశికి.

కారులో ఉన్న ప్రద్యుమ్న శశితో వస్తున్న అనిరుద్ ని చూసి మొహం మాడ్చుకున్నాడు. ఇతడిని ఎందుకు తీసుకువస్తున్నాడు? ఇంటరాగేషన్ కోసమా? ఒక్క క్షణం అసూయతో నిండిన ఆ హృదయం ఆనంద తాండవం చేసింది. అనిరుద్ మంచివాడు, సంస్కారవంతుడు, ఉన్నత విద్యావంతుడు, తన భార్యకి మంచి స్నేహితుడు మాత్రమె అని ప్రద్యుమ్న అంతరాత్మకు తెలిసినా తనకన్నా ఎన్నో రెట్లు అందగాడైన అతని పట్ల అసూయ కూడా విపరీతంగా ఉంది. ఆ అసూయతోటే అతను ఇంటికి వస్తుంటే రగిలిపోయాడు. ఆ అసూయ తోటే ఆరోజు అతడిని వెంబడించి అకారణంగా విషం కక్కాడు.

"ప్రద్యుమ్నా! శ్రేష్ఠ ఆచూకీ తెలిసింది" అన్నాడు శశి.

ఆ మాటతో అనిరుద్ మీద అనుమానంతో ఉన్న ప్రద్యుమ్న ఊహించని రీతిలో గబుక్కున కారు దిగి డోర్ విసురుగా కాలితో వెనక్కి తన్ని అనిరుద్ మీదకి వస్తూ "చూసావా? నేను చెప్పానా.. వీడే ... వీడే నా భార్యని మాయ మాటలతో మోసం చేసి కిడ్నాప్ చేసాడని అన్నానా !" అంటూ అనిరుద్ షర్ట్ కాలర్ పట్టుకోబోతుండగా శశి విసురుగా అతన్ని వెనక్కి లాగి "ఆర్ యు మాడ్? నేను చెప్పానా అతను కిడ్నాప్ చేసాడని ..డోంట్ బి ఫూలిష్" అన్నాడు కోపంగా..

అనిరుద్ విచిత్రంగా ప్రద్యుమ్నాను చూస్తూ ఉండిపోయాడు. శశి అనిరుద్ కి సారీ చెప్పి వెనక డోర్ తీసి "కూర్చో" అన్నాడు.

అనిరుద్ ఏదో చెప్పబోయి శశి చూపుల్లో కనిపిస్తున్న స్నేహభావం చూసి మౌనంగా కారెక్కాడు.

ప్రద్యుమ్న బుసకొడుతూ ముందు సీటులో శశి పక్కన కూర్చున్నాడు. శశి కారు పోనిచ్చాడు.

కారు కొంత దూరం వెళ్ళాక శశి మృదువుగా అన్నాడు "ప్రద్యుమ్నా! నువ్వు అనవసరంగా అనిరుద్ ని అపార్ధం చేసుకున్నావు.. శ్రేష్ఠ వెళ్ళిపోయిన సంగతి కూడా అతనికి తెలియదు. శ్రేష్ఠ ఇప్పుడు ఎక్కడుందో చెప్తే నీ గుండె ఆగిపోతుంది "

"ఏ ఎక్కడుంది?" కంగారుగా అన్నాడు ప్రద్యుమ్న.

"సుర్విత్ సింగ్ డెన్ లో..."

"వాట్!! అంటే .... ఆ మధ్య పెద్ద సంచలనం కలిగించిన బాబా ... స్మగ్లింగ్, దోపిడీలు, ఆడవాళ్ళను దౌర్జన్యంగా తన ఆశ్రమంలో దాచేసి బలవంతంగా అనుభవించడం? వాడేనా..?" వణుకుతున్న స్వరంతో అడిగాడు.

"ఎస్ వాడే.."

ప్రద్యుమ్న సీటులో వెనక్కి ఒరిగిపోయాడు.

"ప్రద్యుమ్నా..." కంగారుగా పిలిచాడు శశి.

ప్రద్యుమ్న పలకలేదు..

"ప్రద్యుమ్నా..." వెనక సీటు నుంచి ఒంగి ప్రద్యుమ్న భుజం తడుతూ పిలిచాడు అనిరుద్ .

ప్రద్యుమ్న గాజుకళ్ళతో శశి వైపు చూసి దుఖంతో కంపిస్తున్న స్వరంతో "శ్రేష్ఠ ఎందుకిలా చేసింది...నేనేం తప్పు చేశాను ? పోయి, పోయి పులి గుహలో తలదాచుకునేంత అపకారం చేయలేదు శశీ.. నేనేం చేయలేదు " అన్నాడు.

"ప్లీజ్. నువ్వు టెన్షన్ పడకు. నేనున్నాగా . శ్రేష్టని సేఫ్ గా తీసుకు వస్తాను. ఆమె కూడా చదువుకుంది. తెలివైనది. ధైర్యస్తురాలు. తనని తను రక్షించుకోగలదు. ముందు మనం స్టేషన్ కి వెళ్ళి వాడి డెన్ మీద రెయిడ్ చేయించడానికి ఏర్పాట్లు చేయాలి. ఇది అంత సులువు కాదు. వాడికి చాలా ఉన్నాయి ఇలాంటివి. తను ఎక్కడ ఉందో తెలియాలి. అనిరుద్ శ్రేష్ఠ ఎక్కడినుంచి ఫోన్ చేసింది ?"

"తన మొబైల్ నుంచే సార్.."

"ఒకసారి తనకి కాల్ చేయగలవా..?"

"ట్రై చేస్తూనే ఉన్నాను స్విచ్ ఆఫ్ అని వస్తోంది. "

"అంటే! ఫోన్ చేయడానికి కూడా తనకి అవకాశం లేదు.. ఎలాగో సమయం, స్థలం చూసుకుని చేసి ఉంటుంది.."

"శశీ! శ్రేష్ఠ ని కాపాడు... ప్లీజ్ ... శ్రేష్టని కాపాడు.." చిన్నపిల్లాడిలా ఏడ్వసాగాడు ప్రద్యుమ్న.

కారు డ్రైవ్ చేస్తూనే ఎడం చేత్తో అతని భుజం తట్టి "రిలాక్స్. రిలాక్స్ ... ముందు మీ అత్తగారికి, మావగారికి ఎలా చెప్పాలో ఆలోచించు. నువ్వే ఇలా డల్ అయితే ఎలా?" అన్నాడు శశి.

"ప్రద్యుమ్నా.. టెన్షన్ పడకు.. ఇంత మందిమి ఉన్నాం. తప్పకుండా శ్రేష్టని కాపాడుకుందాం" అన్నాడు అనిరుద్ ప్రద్యుమ్న భుజం మీద చేయి వేసి ఓదార్పుగా.

ప్రద్యుమ్న అతని చేయి మీద తన చేయి వేసి నొక్కాడు.

ఆ స్పర్శలో క్షమించు అనిరుద్ అనే భావన కనిపించింది అతనికి. తను కూడా ప్రేమగా నొక్కాడు.

కారు స్టేషన్ చేరింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)